

Ahoj, kamaráti!

- Pred týždňom sme sa vám skryli do karnevalových masiek. Našli ste ma?
- Ak stále hľadáte Svetlúšika, tak si spomeňte na masku s baterkou.
- Áno, to som bol ja, Dobromilka. A teba zdobili bodky a srdiečko v ruke.
- Ste zvedaví, ako karnevaly vyzerali v dávnych dobách? A prečo vlastne boli?
- Viete, že boli dokonca aj poučné? Posvietime si na fašiangovú zábavu.

Prečo toľko karnevalov?

Lebo sú **fašiangy**. Najveselšie obdobie osláv a zábav v roku, ktoré sa slávi na prechode zimy do jari. Fašiangy sa začínajú po sviatku Troch kráľov a končia sa pred Popolcovou stredou. Potom už je pôst bez zábav. Masky v minulosti bývali väčšinou v podobe zvierat – býka, kozy, medveďa, kravy a v podobe rôznych smiešnych postavičiek v povolani drotára, kominára, handrára, kováča, žobráka. Akoby bol svet zrazu naopak. Aj dnes sa v niektorých obciach zachovala tradícia fašiangového sprievodu masiek, ktoré rozveseľujú divákov aj okoloidúcich.

Keď si dedinčania obliekli masky, zmenili sa na veselých hercov, aby pobavili ostatných – starých, mladých i deti. Tie sa masiek niekedy veru i báli. Občas niekoho ponaháňal vysoký býk s rohmi či poštípal „handrár“. No v scénkach aj napodobňovali zlé vlastnosti. „Odmaskovali“ ich škaredosť. Ukazovali, aké dôsledky má lenivosť, klamstvo, pýcha, lakomstvo, spanštelosť. Tým odkrývali podobu zla, ktorú si vyberáme, keď s našimi nedobrymi vlastnosťami nič nerobíme. Bolo to nielen zábavné, ale i poučné, a to nielen pre deti.

Ježišu, ty si môj Dobrý pastier.

Nech som akýkoľvek, ľúbiš ma.

Proším, nauč ma pozerat' sa na mojich bratov a sestry s láskou.

*Nech pod maskami, „cibuľovými vrstvami“ či tvrdými škrupinkami
vidím to dobré, čo je v ich srdci.*

Amen.